
GENTSE MEMORIEDAGEN: 11-12-13-14-15 JUNI

11 Juni 1531

Keizer karel neemt deel aan een steekspel op de Vrijdagmarkt.

Deze vroeger zo populaire tornooien die ingericht werden door de Graven van Vlaanderen werden aanvankelijk gehouden op het Veerleplein.

In de Middeleeuwen was het immers de gewoonte deze feestelijke spelen te laten plaatsgrijpen in de onmiddellijke omgeving van het slot, zodat de edelvrouwen in de gelegenheid waren de gevechten te volgen vanuit hun woonst. In Gent bleef het Veerleplein het meest geschikt terrein tot in de helft van de 14e eeuw. Toen kwam daar verandering in omdat de Graven van Vlaanderen het weinig comfortabel Gravensteen verlieten om zich te vestigen in het Hof ten Walle, het latere Prinsenhof.

Van toen af grepen deze tornooien plaats, 't zij op de Kouter, de Vrijdagmarkt of de St.-Baafsstede. In de 15e en 16e eeuw was het altijd te doen op de Vrijdagmarkt omdat daar het grootste aantal toeschouwers kon geplaatst worden. Het is begrijpelijk dat niet alleen de edelen geïnteresseerd waren in deze spelen, ook voor de bevolking was dit een buitenkansje. Stel u voor: die feestelijke

sfeer, die prachtig uitgedoste edelvrouwen op de tribune, al die machtige edelen en hun paarden in een schitterende uitrusting en de zekerheid heel wat van die fiere ridders in het zand te zien bijten. Wie zou daar voor niet naar de Vrijdagmarkt komen?

Het steekspel was een gevecht waarbij 2 ridders, met speren gewapend, tegen elkaar intraden. Het strijdperk was bedekt met stro, zand en mest om de slag van de val te breken. Viel men dus zacht, men viel niet altijd reukloos. Mischien was dit een maatregel om de strijdlust van de ridders te stimuleren.

De ruimte was in 2 gedeeld door een afsluiting van ongeveer 1 meter hoogte. De ruiters vatten post langs weerszijde. Op een teken van de scheidsrechter stoven zij vooruit en trachtten zij elkander uit het zadel te lichten met een speer waarvan de punt vervangen was door een stomp voorwerp. Braken de speren, wat vaak gebeurde, dan werd er een nieuwe genomen en de strijd herbegonnen.

Op Zondag 11 Juni 1531 was dan de grote dag gekomen waarop de Keizer zelf zou deelnemen. Op 12 rennen had de vorst al 8 speren gebroken. Eindelijk reed hij met zulke grote vaart op zijn tegenstander, die hem ontweek, dat zijn paard viel en de Keizer kennis maakte met de zacht gemaakte grond. De toeschouwers dachten eerst dat hij gekwetst was, maar toen de hellebaardiers hem recht hielpen, stak hij de hand omhoog om het volk gerust te stellen. Hij steeg weer te paard, reed op de tegenstander in, trok zijn mes en sneed hem al de vederen van de helm.

Moraal: als gij als fiere ridder niet in de situatie wilt belanden van een gepluimd kieken, kunt gij beter, wanneer gij een spelletje speelt met de Keizer, hem direct laten winnen.

11 Juni 1831

Jozef Kieckepoost (Zie ook Gh. Tyd.2003 - N°1 - pp. 30-31), de geniale zonderling, heeft er weer iets op gevonden om de aandacht op zich te vestigen: hij deelt in de straten van de stad oranjekleurige brochures uit en oranjeappels, wat hem, volgens de Gazette van Gend, een flinke pandoering bezorgde. Hij was er nog niet volledig van bekomen of de politie vatte hem bij de kraag en sloot hem op in de Mammelokker.

Een paar dagen nadien werd hij overgebracht naar een krankzinnigengesticht.

11 Juni 1852

Geboorte van Julien Van Rysselberghe.

Deze broer van Theo, Charles, Octave en François, was Ingenieur van Bruggen en Wegen, hoogleraar en Inspecteur van de aan de Universiteit gehechte Speciale scholen.

11 Juni 1909

De nieuwe St-Jorisbrug, bij de Gentenaars beter bekend als de Kemelbrug, wordt in gebruik genomen.

12 Juni 1490

Dood van Adriaan Vilain, Heer van Rasseghem.

Hij stond aan het hoofd van de Gentse militie die trachtten Oudenaarde terug te winnen op het leger van Maximiliaan, maar ze werden verslagen te Ename op 24 April 1485.

Hij moest uit Gent vluchten, maar kwam terug in de stad in 1487 en werd Eerste Schepen benoemd.

Daar hij in 1490, niettegenstaande een verwittiging, geneigd was over te lopen naar Maximiliaan van Oostenrijk, werd hij op 12 Juni 1490 vermoord, op last van Filips van Cleef. Zo ging dat in die tijd.

12 Juni 1539

Landjuweel ingericht door de "Fonteynisten".

De hoogste prijs gaat naar de "Violieren".

12 Juni 1787

Groot schuttersfeest van St-Joris.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 1976 - N°5 - pp. 220-230

12 Juni 1865

Geboorte van de letterkundige Gustaaf D'Hondt.

Hij was de hoofdredacteur van het in 1910 gestichte geïllustreerd maandblad "Gent-Gand XXe eeuw-siècle".

Samen met Lodewijk Lievevrouw-Coopman schreef hij het stuk "De Witte Kaproenen" dat gespeeld werd bij de opening van de Vlaamse Theater in 1899. Hij stierf te Gent op 30 April 1938.

12 Juni 1896

Stichting van de katoenspinnerij "La Nouvelle Orléans".

Was gevestigd op de Nieuwe Vaart en werd in 1899 uitgebreid met een nieuw gebouwencomplex van 4 verdiepingen. Verdere uitbreidingen in 1904-1905. Fusioneerde in 1957 met de jutespinnerij De Waele-Röthlisberger op Einde Were.

Werd geabsorbeerd door de UCO in 1972.

13 Juni 1489

Eerste steenlegging van het Rabot.

Deze versterkte sluis, gebouwd op de plaats waar de Lieve de oude stadswallen kruiste, was een triomfpoort die een van de talrijke Gentse wapenfeiten herdacht.

In 1488 lagen de Gentenaars nog eens overhoop met Maximiliaan van Oostenrijk.

Max, die de Gentenaars niet onderschatte, oordeelde het verstandig de hulp in te roepen van zijn Papa, Frederik III, Keizer van Duitsland. Deze snelde zoonlief ter hulp met 20.000 Duitsers om die Gentenaars goede manieren te leren. De Gentenaars vonden dat er op hun manieren niets aan te merken viel en lieten Frederik duidelijk verstaan dat hij er absoluut geen belang bij had hun stad te vereren met een bezoek.

Frederik, die gebaarde dat hij doof was, liet zijn troepen opstellen vlak voor de deur in Evergem. Hij dacht aldus de Gentenaars te intimideren, maar dat was een totaal foute berekening, want zij hadden al voor hetere vuren gestaan. Zij hadden zich "en bloc" opgesteld onder de leiding van Filips van Cleef. De Gentenaars, aan wie een zeker pragmatisme niet kan ontkend worden, waren al vlug tot de conclusie gekomen dat, voor diverse redenen, een korte belegering veel beter was dan een lange. Zij draaiden bijgevolg alle sluizen open zodat heel Evergem onder water liep en de Duitsers met hun tenten wegspoelden. Deze laatsten, volledig gedegouteerd door deze vuile streek en het totaal gebrek aan gastvrijheid, traptten het af en riepen: "Niemals mehr!". Spijtig genoeg hielden ze geen woord, maar ja, dat is dan weer een andere historie. Merkwaardig is wel dat het Rabot dat aan de nederlaag van zijn grootvader en overgrootvader herinnerde en dus niet een zo vleiend symbool was voor Keizer Karel, op onverklaarbare wijze ontsnapte aan zijn maatregelen waardoor het gehele machtsapparaat van de Stad in 1540 getroffen werd. Hij liet het Rabot en zijn site ongeschonden.

Was hij misschien getroffen door de charme van het ensemble, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van zijn geboortehuis?

Wat er ook van zijn, het zouden de fiere Gentenaars zelf zijn, die meer dan 4 eeuwen later, dit uniek stadsgezicht definitief zouden verminken.

13 Juni 1579

Een bende geuzen komt de stad binnengereden met een wagen vol kerkelijke voorwerpen, beelden, misboeken, enz. afkomstig van de kerk van Destelbergen. Ze verbranden de kostbare vracht op de Vrijdagmarkt en hangen het Christusbeeld aan een galg.

13 Juni 1818

Onze Universiteit reikt het eerste diploma van Doctor in de Rechten uit aan Hippolyte Metdepenningen.

Hij werd geboren op de Lievekaai op 21 Maart 1799 als zoon van een begoede handelaar.

Na het Koninklijk College gaat hij Rechten studeren in Brussel, maar wanneer de Universiteit gesticht wordt in Gent komt hij hier zijn studies verder zetten. Hij promoveerde toen hij nauwelijks 19 jaar was, nadat hij in de Troonzaal van het Stadhuis in het Latijn zijn thesis verdedigd had over de erkenning van natuurlijke kinderen.

In zijn 63-jarige loopbaan zou hij de aanzienlijkste advocaat der Gentse Balie worden. Hij drukte zijn stempel op het politiek leven van onze stad en was de hevigste en laatste orangist. Zijn loopbaan begon met het ondergaan van een gerechtelijke straf. In 1821 had hij in een Gents blad een artikel geschreven tegen de wetgeving in criminele zaken. Het Hof achtte zich beledigd en bedacht hem met een maand gevangenisstraf. Een goede start voor een politieke carrière. In zijn cel kreeg hij het bezoek van zijn oud-professoren. Het zou trouwens niet de laatste keer zijn dat hij moeilijkheden kreeg met het Gerecht. Na de Omwenteling van 1830 werd hij gemeenteraadslid en hij zou een van de voornaamste medewerkers worden van het in 1830 gesticht dagblad "Le Messenger de Gand", een blad dat zeker niet de verdediger was van het nieuw België en dit zelfs liet blijken in zijn titel die in 1836 veranderd werd in "Le Messenger de Gand et des Pays-Bas". Zijn advocatenbureau werd met de regelmaat van een klok onderzocht door de Gerechtelijke Diensten.

Hij was lid van de vrijmetselaarsloge "Le Septentrion" en -misschien een record- hij was er gedurende 50 jaar de "vénérable". Het is onder zijn impuls dat deze loge het laatste bolwerk was van het Orangisme. Zij bleef aangesloten bij "Le Grand Orient" van Nederland en het is pas na de dood van Metdepenningen dat zij aansloot bij "Le Grand Orient de Belgique".

Van het begin af was het Orangisme een verloren zaak en er was al de verbetering van een Metdepenningen nodig om dat niet te willen inzien, maar tenslotte moest ook hij zich bij de feiten neerleggen. Als echte politicus had hij niet veel moeite met deze ommedraai. In 1866 aanvaardde hij benoemd te worden tot Ridder in de Leopoldsorde. Deze symbolische geste mag beschouwd worden als het definitief einde van het Orangisme. Hij gaat voort op deze weg: in 1873 wordt hij Officier en in 1880 Commandeur in deze Orde.

Hij stierf te Gent op 6 Oktober 1881 en werd begraven op het Kerkhof van de Brugse Poort waar zijn praalgraf gemaakt werd door Paul de Vigne.

Zijn bronzen standbeeld, van de hand van Julien Dillens, werd ingehuldigd in het hofje van het Paleis van Justitie op 20 Juni 1886.

13 Juni 1846

Stichting van de “Société Huet”.

Het was een kring van professoren, studenten en oud-studenten van de Universiteit.

Tijdens de vergaderingen werden allerlei maatschappelijke, politieke en filosofische onderwerpen besproken, waarbij vooruitstrevende ideeën behandeld werden.

De voorzitter was François Huet, de ondervoorzitter Gustave Callier, de secretaris Paul Voituron. Onder de leden ook nog Jacob Heremans en Henri Moke.

Wie was die François Huet? Hij werd geboren te Villeau (Frankrijk) op 26 December 1814. Hij deed schitterende studies in Parijs en behaalde een Eerste Prijs Philosophie aan de Sorbonne.

Hij wordt Professor Geschiedenis aan het Collège Rollin. Niet voor lang evenwel, want in 1835 wordt hij “Professeur de Philosophie” aan onze Universiteit. Hij is dan 21 jaar. Een wel zeer jeugdige leeftijd voor een universiteitsprofessor. Inderdaad, maar in die periode gebeurden wel meer uitzonderlijke dingen. Bij de heroprichting van de Universiteit na 1830 trachtte men de heersende orangistische strekking te neutraliseren door de aanwerving van Franssprekende professoren.

Huet wordt hier niet met open armen ontvangen, ook al niet omdat zijn ideeën niet bepaald conservatief zijn. Maar hij kan ze met overtuiging en vuur verdedigen en dat maakt veel indruk op zijn studenten. In zijn filosofie vindt men een combinatie van christelijke moraal, sociale rechtvaardigheid en een vrijheidsideaal. Er vormde zich rond hem een kring van jonge intellectuelen. De invloed die hij uitoefende heeft een groot impact gehad op tal van politieke figuren uit die tijd: liberalen en toekomstige socialisten.

Dat hij op zijn tijd vooruit was moge blijken uit een extract van zijn cursus: “Tout propriétaire n’ est donc tel légitimement, aux yeux de la raison, qu’ autant qu’ il tire des résultats utiles de ses propriétés, et le riche ne commence à avoir droit au superflu que lorsque le pauvre est pourvu du nécessaire. Ce qu’ on appelle aumône est souvent, en réalité, une dette rigoureuse.”

Niet te verwonderen dat dit in de helft van de 19e eeuw hevige reacties zou uitlokken.

Hij werd heftig bekampt door de conservatieven en door de geestelijkheid, o.a. door Mgr. Delebecque. Een aantal liberaal-katholieke professoren werden verplicht te kiezen tussen wetenschap en geloofsovertuiging.

Toen de ideeën van Huet, via het Vlaams blad “Broedermin” ook de arbeidersklasse begon te bereiken werden de reacties nog heviger. Provinciegouverneur De Jaegher beschreef in zijn rapporten aan Minister Rogier, Huet als een individu die een gevaar betekende voor de sociale rust en voor het Regime.

Huet moest en zou verdwijnen. Rogier vond een diplomatische oplossing door hem in 1850 het emeritaat te verlenen. Hij werd opgevolgd door zijn discipel Gustave Callier.

François Huet overleed in 1869.

13 Juni 1880

Mgr. de Battice legt de eerste steen van de St-Machariuskerk.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 1998 - N° 1 - pp. 23-24.

13 Juni 1880

De nieuwe zaal van de "Cercle Artistique et Littéraire" in de St-Jansvest wordt ingehuldigd met een tentoonstelling van 70 werken van Lieven De Winne.

13 Juni 1889

Geboorte te Montferrat (Isère) van Adolphe Pégoud.

Onderluitenant Pégoud sneuvelde in een luchtgevecht nabij Belfort op 31 Augustus 1915.

Hij kreeg een kogel in volle borst.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2001 - N° 4 - pp. 262-264.

14 Juni 1350

De hoeren worden uit de Kuip verdreven. Ze moeten hun beroep uitoefenen in Overschelde en op de Groene Briel.

14 Juni 1485

De Eerste Schepen Daniël Onredene en de pensionaris Willem Rijm, de twee leiders van de opstand tegen Maximiliaan van Oostenrijk, worden te Gent onthoofd.

14 Juni 1755

De Kraankinders ontvangen een bouwvergunning voor hun gildehuis op de Kraanlei.

14 Juni 1769

Geboorte in de Waaistraat van Lieven Bauwens.

Zie "Ghendtsche Tydinghen" - 2002 - N° 6 - pp. 327-344.

14 Juni 1865

Plechtige lijkdienst in de St-Baafskathedraal ter nagedachtenis van de Belgische soldaten van het Mexicaans legioen, gesneuveld te Tacambaro.

De kerk was versierd met wapenuitrustingen en trofeeën, schrijft de Gazette van Gend, “het is een geheel arsenaal en nooit misschien zag men in eenen tempel, eene zoo groote hoeveelheid oorlogstuigen”.

14 Juni 1911

Op een vergadering van de “Maatschappij voor Geschiedenis en Oudheidkunde te Gent” signaleert een lid dat de militaire overheid in de voormalige St-Pietersabdij, de muurschilderingen van Van Reysschoot, die de Commissie voor Monumenten heeft laten herstellen, verminkt heeft door in de muur vensteropeningen aan te brengen.

14 Juni 1918

Dood te Brussel van de Gentse architect Achiel Van Hoecke-Dessel.

Zie “Ghendtsche Tydinghen” - 2002 - N° 2 - p. 98.

15 Juni 1467

Dood te Brugge van Filips de Goede.

Deze Hertog van Bourgondië en 28e Graaf van Vlaanderen regeerde van 1419 tot 1467.

Hij werd geboren te Dijon op 30 Juni 1396 als zoon van Jan zonder Vrees.

Deze machtigste prins van zijn tijd huwde 3 maal.

1. Met Michelle de France, dochter van Charles VI.

2. Met Bonne d' Artois, comtesse de Nevers.

3. Met Elisabeth van Portugal. Bij deze gelegenheid stichtte hij de Orde van het Gulden Vlies.

Na zijn huwelijk met Elisabeth van Portugal werd het paar te Gent ontvangen op 22 Augustus 1430.

Zijn centralisatiepolitiek bracht hem vaak in conflict met de Gentenaars.

Hij werd begraven in Dijon bij zijn vader Jan zonder Vrees en zijn grootvader Filips de Stoute.

Van dit wel zeer viriel personage kennen wij 23 bijzitten en 19 bastaards, iets waar hij trouwens zeer fier over was.

15 Juni 1579

De gevangenen van de Calvinisten (de Bisschop van Brugge, Ieper, etc.) weten te ontsnappen uit het Prinsenhof, maar worden opnieuw gevangengenomen.

15 Juni 1585

Dood te Delft van Ryhove.

Frans de la Kethulle, Heer van Ryhove (een heerlijkheid tegen Ninove) werd te Wondelgem geboren in 1531.

Samen met Hembyse organiseerde hij de strijd tegen de katholieken.

In de nacht van 28 op 29 Oktober 1577 voert hij zijn "coup d' état" uit. Aan het hoofd van een kleine troep maakt hij zich meester van het Schepenhuis en trekt naar de Proosdij van St-Baafs waar hij de daar verblijvende Hertog van Aerschot arresteert.

Zonder tijd te verliezen laat hij nog de volgende personaliteiten arresteren: Ferdinand de la Barre, Hoogbaljuw van Gent, François van Halewyn, Hoogbaljuw van Oudenaarde, Jacob Hessels en Jean de la Porte, raadgevers bij de Raad van Vlaanderen, de Bisschoppen van Brugge en van Ieperen, de Kapitein Frans Wyckhuysse, Frans van Schouteete, Hoogbaljuw van Kortrijk, Jan De Visch, baljuw van Ingelmunster en nog verschillende anderen. Hij laat ze allemaal opsluiten in het Ryhovesteen.

Hij neemt de militaire macht in handen, Hembyse de burgerlijke. Hij voert de militaire dienst in voor alle Gentenaars tussen 16 en 60 jaar.

Onder de drukking van de Staten-Generaal en de afgevaardigde van de Prins van Oranje, laat hij op 14 november de Hertog van Aerschot vrij.

In 1578 breekt hij met Hembyse en in September 1580 wordt hij door de Prins van Oranje Hoogbaljuw van Gent benoemd.

Hij is in Gent op 24 Oktober 1583 op het ogenblik dat Hembyse terugkeert. Orders waren gegeven om zijn ontsnapping te beletten, maar hij slaagt er toch in te ontkomen.

Na de val van Hembyse week hij uit naar Nederland waar hij voor de 3e maal zou huwen.

15 Juni 1781

Jozef II, reizende onder de naam van Graaf von Falkenstein, komt om 6 uur 's avonds te Gent aan langs de Muidepoort. Sedert 10 uur 's morgens stonden de overheden hem af te wachten aan het Hof van St-Sebastiaen waar hij zal logeren.

15 Juni 1796

Geboorte te Gent van Joseph Pierre Braemt.

Een naam die nu slechts enkelen nog iets zegt.

Hij groeide op in het klimaat van de Franse bezetting. Hij volgt lessen van tekenen aan onze Academie, zijn vader wil van hem immers een goud- en zilversmid maken en een beetje kunnen tekenen kan daarbij geen kwaad.

Joseph Pierre Braemt.

Maar Joseph Pierre voelt zich meer aangetrokken tot de graveerkunst die, op enkele uitzonderingen na, in diep verval is geraakt. Een figuur die wij in deze periode altijd en overal tegenkomen is Charles Van Hulthem. De man heeft een bijzondere flair voor het ontdekken van echte kunstenaars en hij heeft onmiddellijk in de gaten dat de jonge Braemt iemand is die dient aangemoedigd en geholpen te worden. Hij gaat bijgevolg studeren aan de Academie van Brussel waar hij tekenlessen volgt bij de alom geprezen leraar en schilder Verhulst die hem trouwens in zijn eigen woning opneemt om hem te bekwamen in zijn nieuw vak.

Het duurt niet lang of hij krijgt kleine bestellingen van particulieren.

Op zijn 22ste kent hij zijn eerste groot succes met de medaille die hij

maakt voor de Maatschappij voor Landbouw en Plantkunde. Van Hulthem belast hem met het graveren van de zitpenningen van de Koninklijke Academie voor Wetenschappen en Letteren te Brussel.

Toen, in 1819, de eerste steen gelegd werd van de Aula van de Universiteit en een medaille deze heuglijke gebeurtenis moest herinneren, was het bijna vanzelfsprekend dat deze opdracht toevertrouwd werd aan Braemt.

Hij gaat zich gedurende enkele jaren vervolmaken in Parijs. Bij zijn terugkomst kan hij hier het werk niet aan; iedereen wil bij Braemt zijn, het is dan ook een gouden tijd voor graveerders, want de ontelbare maatschappijen vinden altijd wel iets uit om een banket te houden en een medaille te laten slaan: de Maatschappij Flora, de "Société de Médecine", de inhuldiging van een nieuwe spoorweglijn, het Vlaamsch-Duitsch Zangverbond, de Melomanen, de Kruisboogschutters, de huldiging van Quetelet, de opening van het Kanaal van Terneuzen: allemaal werk voor Braemt.

In 1828 besloot de Nederlandse Regering medailles te slaan ter herinnering aan de belangrijke gebeurtenissen sinds 1815. Wie krijgt de opdracht? Een overbodige vraag: Joseph Pierre Braemt.

De Omwenteling van 1830 verandert niets aan zijn grote populariteit en de eerste reeks Belgische munten met de beeltenis van Leopold I worden door onze Gentenaar gemaakt.

De Ottogracht vóór de demping.

Hij werd benoemd tot Hoogdgraveerder van de Koninklijke Munt te Brussel. Al de graveerplaten van de bankbiljetten van 1831 tot 1860 werden door hem ontworpen.

Enkele uren voor zijn dood, op 2 December 1864, dicteerde hij zijn testament: zijn unieke verzameling medailles vermaakte hij aan het Hulpfonds van de Academie opdat zij openbaar verkocht zouden worden en de opbrengst ten goede zou komen aan noodlijdende artiesten.

15 Juni 1872

Er wordt besloten de Ottogracht te dempen.

Op een gegeven moment ook gekend als de St-Jacobsgracht, de Gracht over de Marct, Gracht bachten St-Jacobs.

In 1799 maakten de Fransen er de “rue de l' Ecole Centrale” van.

15 Juni 1930

Onthulling van een gedenkplaat aan Jan Palfijn aan de ingang van de kliniek voor inwendige ziekten.

15 Juni 1940

Dood van Joseph Cornelis.

Ook al weer te lang geleden opdat veel Gentenaars zouden weten wie Joseph Cornelis was.

Deze verdienstelijke kunstschilder en beeldhouwer werd hier geboren op 15 Augustus 1873.

Hij studeerde aan onze Academie waar hij niet alleen verschillende Eerste Prijzen wegkaapte, maar ook nog een gouden medaille.

Bij de Wereldtentoonstelling van 1913 werkte hij mee aan het ontwerpen en het uitvoeren van Oud Vlaanderen. Hij ontwierp het Perzisch paviljoen en dat viel zo in de smaak van de Perzen dat ze hem het ereteken "Du lion et du soleil de Perse" toekenden.

Tijdens den oorlog van 14-18 stichtte hij een Kunstambachtschool in zijn atelier in het Schouwvagerstraatje. Deze school, waar men lessen kon volgen van schilderkunst, sierkunst, steenkappen, houtsnijden, smeedkunde, koperdrijven en glasschilderen, kende op een gegeven ogenblik veel bijval, maar zou ten slotte toch niet overleven wegens de tegenkantingen van de Academie die het gemunt had op deze onverwachte concurrent.

Hij maakte zich nog verdienstelijk gedurende de Eerste W.O. door, samen met de gebroeders Coppejans, het Lam Gods onder de ogen van de bezetter, in veiligheid te brengen. Daarvoor ontvingen zij later het ereteken "Pro Ecclesia et Pontifice".

Na de oorlog werd hij leraar aan de Afdeling Sierkunst van de Academie.

Zijn meest gekend werk in Gent is ongetwijfeld het in 1926 onthuld monument ter ere van het Heilig hart in het hofje van het Arteveldeplein, rechtover de St-Annakerk.

Een ander werk van hem is het monument aan de muur van de basiliek van Oostakker-Lourdes.

In opdracht van de Paus maakte hij een groot schilderij, de H. Drievuldigheid voorstellend, bestemd voor het hoofdaltaar van de kapel van de Pauselijke Nuntius in Brussel.

Maar hij maakte niet alleen godsdienstige werken; voor "Ons Huis" op de Vrijdagmarkt maakte hij verschillende grote schilderijen als "Ode aan de arbeid".

Het huwelijksgeschenk van de Stad Gent aan Koning Leopold en Koningin Astrid werd vervaardigd door Joseph Cornelis.

In 1930, ter gelegenheid van de viering van de 100-jarige onafhankelijkheid van België, maakte hij in opdracht van de Provincie het ontwerp van de praalwagens en de kostuums van de historische stoet.

In 1934 werd hij getroffen door een beroerte die heel zijn rechterkant verlamde. Hij begon opnieuw te tekenen met zijn linkerhand, iets wat hem nog goed gelukte ook.

Hij werd begraven op het Campo Santo.

15 Juni 1959

Eerste steenlegging van het Kandidatuurgebouw in de Ledeganckstraat.

Hugo COLLUMBIEN

WERKING DOCUMENTATIECENTRUM 2002

Dit jaar telde het Documentatiecentrum 732 bezoekers en er waren 1228 uitleningen.

Uitleentoppers waren de rubrieken Oost-Vlaanderen, Gent en Geschiedenis, in deze volgorde.

Er waren 23 raadplegingen in de Afdeling Documenten en Archief.

In de Afdeling Genealogie "Van Wieg tot graf" kwamen 24 bezoekers de zeer omvangrijke collectie raadplegen.

In de Afdeling Kaarten en Plans werden 12 bezoekers genoteerd waarbij 46 plans geraadpleegd werden.

Er werden boeken aangekocht voor een bedrag van 326,49 euro (13.171 fr.) en de abonnementen op tijdschriften beliepen 208,00 euro (8.391 fr.)

Recent verschenen boeken werden gratis bekomen voor een totaal bedrag van 402,50 euro (16.237 fr.).

Er werd verder gewerkt aan de inventarisatie van diverse fondsen (Robert Van Pottelbergh, Marietje Vande Putte, Joseph Vermeulen, etc.)

Van de schenking Pierre Kluyskens werden 103 classeurs met gegevens over kunstenaars ingevoerd in de P.C. Een afdruk ervan ligt ter inzage in het D.C.

De invoering van de titels van de zeer talrijke historische bijdragen die destijds gepubliceerd werden in "De Gentenaar" volgt later.

Men gaat nu beginnen met de inventarisatie van het Fonds Jacques Monsaert dat een volume beslaat van niet minder dan 3m³.

Men zou soms kunnen denken dat er niet intensief gewerkt wordt in het D.C.

En dat alles, sinds jaren, door onbezoldigde vrijwilligers.

Wij mogen niet klagen.

BIBLIOGRAFIE

Verleden jaar verscheen het 3e en laatste deel van de imposante molentriologie van Zadelsteen tot Zetelkruier. Tweeduizend jaar molens in Vlaanderen.